

at betale, hvorimod det, som her foreslaas, i det hele taget vil mindste noget paa den Skattebyrde, som ligger paa Skatteyderne som Helhed betragtet, og altsaa ogsaa paa dem, som komme til at yde hertil. Der er ogsaa en tredje Grund, der taler til Gunst for vor Opfattelse. Vi kunne tage det Eksempel, som jeg nævnte før, at en Løge kunde sige: Hvorfor skal jeg betale til en Arbejdsmand, der er kommen til Stade i en andens Tjeneste? Der er da det at sige dertil, at, ordne vi Forholdene saaledes, som vi her have antydet, vil den, der betaler til en almindelig Forsikring, have den Fordel, at han ogsaa selv er forsikret for det Tilfælde, at han selv skulde komme til Stade og trænge dertil. Det gaar jo saaledes i det Samfund, vi leve i, at den, som er oppe i Dag, kan være nede i Morgen, og ingen kan se saa langt ud i Fremtiden, at han kan vide sig betrygget lige til Slutningen. Det er i alt Fald de færreste, som kunne det. Men selv for den Klasse, som kommer til at betale for Forsikringen, vil det dog være en Trøst, at de selv ogsaa, saafremt de skulde komme til at trænge dertil, ere forsikrede. Det kan naturligvis have sin Fare at sige saaledes „alle“, og man vil jo sagtens — det forudsætter jeg — kunne stille sig frem og trække Eksempler frem efter Haarene og spørge: Er det nu ogsaa Meningen, at denne eller hin Mand, som under det og det Forhold er kommen til Stade, skal være forsikret? Jeg er aldeles klar over, at der paa dette Omraade vil kunne komme Vanstueligheder frem. Jeg mener dog, at man vil kunne komme ud over disse Vanstueligheder. Jeg indrømmer, at der kan gives Forhold, hvor man maa sætte vedkommende uden for, selv om han i økonomisk Henseende skulde jættes inden for. Thi selv om han ikke med Forsæt har paaført sig en Stade, kan det dog maasse siges at være fket under Forhold, der tilnærmelsesvis kunne betegnes paa denne Maade. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel, der vil klargøre mine Tanker i denne Retning. Der er f. Eks. Sport. Sporten er bleven mere og mere almindelig. I sin Tid var det kun det højere Bourgeois, der drev Sporten paa Væddeløbsbanen. Nu er Sporten bleven betydelig billigere. Naar et Menneske har Raad til at leje en Cykle, han behøver ikke en Gang at eje den, vil han kunne deltage i Cyklevæddeløb. Ved saadanne Lejligheder er det jo flere Gange gaaet galt, idet vedkommende er forulykket i temmelig betydelig Grad. Naar et Menneske indlader sig paa noget saa halsbrækkende som denne Sport, er der ogsaa noget

gaanste naturligt i, at man siger til ham: Vær saa god, det kan Du godt, men hvis Du kommer til Stade derved, vilde vi selvfølgelig ikke betale derfor i hele Din Levetid. Paa den anden Side vil det ogsaa være usorjvarligt at lade denne Mand være uden for Forsikringen. Derved opnaa vi kun, at vi alligevel komme til at betale, kun paa en anden Maade, nemlig ved en offentlig Understøttelse. Under saadanne Forhold bliver man, forekommer det mig, nødt til at henvise til en tvungen privat Forsikring. Jeg maa maasse slyde ind, at det her foreliggende Forslag selvfølgelig ikke kan ophæve den private Forsikring, kun til en vis Grad. Den private Forsikring vil selvfølgelig meget godt kunne bestaa.

Efter disse Bemærkninger skal jeg et Djeblil opholde mig ved Lovforslaget, som det foreligger. Det er, som jeg før berørte, et sammensat Forslag, idet det har taget Regeringens Forslag i den Skikkelse, hvori det kom herved i Tinget, og dertil knyttet de Tanker, jeg her har udtalt. Naturligvis vil der derved fremkomme forskellige Ting, som i det hele taget saa Udseende af at være noget sammensatte, men jeg haaber alligevel, at det vil kunne være Grundlaget for et Arbejde paa at løse det her foreliggende Spørgsmaal. Man vil se, at vi i § 1 har strøget Ordene „grov Uagtsomhed“. Det forekommer mig at være saa vanstueligt at angive Grænserne paa dette Omraade, at man ikke vil kunne sætte denne Grænse uden at begaa Uretfærdighed. Hvad er nemlig „grov Uagtsomhed“? Hvis man vilde se de Ulykkestilsælde efter, som ere forefaldne herhjemme, tror jeg, at man vil finde, at maasse 99 af 100 Tilfælde med lidt Umage vilde kunne henføres derunder. Jeg erindrer et af de senere Ulykkestilsælde her i Kjøbenhavn. En Blikkenslager havde udført et Stykke Arbejde, han vilde se lidt i Frastand, hvorledes det saa ud. Et Trappehul er lige bag ved ham, og idet han træder tilbage, læner han sig over til en Murpille bag ved sig, der lige er opbygget og vaad. Ralken glider, og han falder da ned gennem Trappehullet og slaar sig ihjel. Nu kan man selvfølgelig sige, at denne Mand har begaaet Uagtsomhed, men om man kan henføre det under „grov Uagtsomhed“, er et Spørgsmaal. Man kan sige, at inden han gør noget saadant, maa han se efter, eller han maa beregne, at Trappehullet er der, og at det er farligt for ham, hvis han styrter ned. Men Forholdene ere alligevel saaledes, at jeg paa ingen som helst Maade vil være med til at henføre dette Ulykkestilsælde under grov Uagtsomhed. Konkurrencen er jo